

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 1213/2023
29.11.2023. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Милене Рашић, председника већа, Дубравке Дамјановић, Гордане Којић, Александра Степановића и Бојане Пауновић, чланова већа, са саветником Врховног суда Весном Зарић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА и др., због кривичног дела давање мита из члана 368. став 2. Кривичног законика и др., одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА – адвоката Илије Гостовића, поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Новом Саду, Посебно одељење за сузбијање корупције К По4 55/21 од 02.02.2023. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 425/23 од 19.09.2023. године, у седници већа одржаној дана 29.11.2023. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА – адвоката Илије Гостовића, поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Новом Саду, Посебно одељење за сузбијање корупције К По4 55/21 од 02.02.2023. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 425/23 од 19.09.2023. године, у односу на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 4) Законика о кривичном поступку, док се захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног у преосталом делу одбацује као недозвољен.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Новом Саду, Посебно одељење за сузбијање корупције К По4 55/21 од 02.02.2023. године окривљени АА, између осталих, оглашен је кривим због извршења кривичног дела давање мита из члана 368. став 2. КЗ и изречена му је условна осуда којом му је утврђена казна затвора у трајању од четири месеца и истовремено одређено да се утврђена казна неће извршити ако окривљени у року од три године од дана правноснажности не учини ново кривично дело. Окривљени су обавезани на плаћање трошкова кривичног поступка.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Кж1 425/23 од 19.09.2023. године одбијене су као неосноване жалбе бранилаца окривљених а пресуда Вишег суда у Новом Саду, Посебно одељење за сузбијање корупције К По4 55/21 од 02.02.2023. године, потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда, захтев за заштиту законитости је поднео бранилац окривљеног АА – адвокат Илија Гостовић због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 4) и 11) и став 2. тачка 2) ЗКП са предлогом да Врховни суд усвоји поднети захтев и донео пресуду у смислу члана 492. став 1. тачка 1) ЗКП.

Врховни суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Врховном јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП, те је у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештења Врховног јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих су захтеви за заштиту законитости поднети, па је након оцене навода изнетих у захтевима, нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА је неоснован у делу који се односи на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 4) ЗКП, док је у осталом делу недозвољен.

Бранилац окривљеног као разлог подношења захтева наводи битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 4) ЗКП, указујући да су судије које су учествовале у раду другостепеног већа које је донело побијану пресуду Апелационог суда у Новом Саду Кж1 425/23 од 19.09.2023. године, претходно учествовале и у доношењу решења Кж2 1622/21 од 09.11.2021. године. У вези са тим одбрана у захтеву наводи да је наведеним решењем Апелационог суда у Новом Саду уважањем жалбе Вишег јавног тужиоца у Новом Саду укинута решење првостепеног суда К По4 94/20 од 08.09.2021. године, којим су на главном претресу издвојени из списка предмета као незаконити докази прибављени спровођењем посебне доказне радње тајно праћење и снимање осумњиченог ББ, спроведено па наредби Вишег суда у Новом Саду, Посебно одељење за сузбијање корупције бр. КПП Пов ПО4 90/2018 од 04.09.2018. године.

Изнете наводе захтева браниоца окривљеног Врховни суд оцењује као неосноване.

Одредбом члана 438. став 1. тачка 4) ЗКП прописано је да ова повреда закона постоји ако је на главном претресу учествовао судија или судија поротник који се морао изузети. Одредбом члана 37. став 1. прописани су разлози за обавезно изузеће судије који не обухватају наведену процесну улогу судије као разлог за његово обавезно изузеће. Међутим, у појединим ситуацијама, услед вишеструких процесних улога судије може се појавити сумња да је нарушена претпоставка непристрасности судије која је таквог квалитета да захтева његово изузеће од судијске дужности приликом доношења одлуке (пресуде) о кривици окривљеног за извршено кривично дело, што значи да постојање наведене повреде закона у сваком конкретном случају представља фактичко питање.

По налажењу овога суда, супротно наводима захтева браниоца окривљеног, не може се сматрати да сама чињеница што је судија у кривичном поступку доносио одлуке и пре суђења у поједином предмету, укључујући и одлуке везане за издвајање доказа из списка предмета, нужно нарушава претпоставку непристрасности тог судије и приликом мериторног одлучивања о кривици истог окривљеног, што произлази и из

праксе Европског суда за људска права и Уставног суда Србије. Оно што је у таквом случају важно јесу опсег и природа тих одлука, јер по правилу учествовање судије у доношењу одлуке о издвајању доказа у истом предмету не представља разлог за његово изузеће приликом одлучивања о кривици у односу на истог окривљеног. Постојање „предубеђења“ као разлога за изузеће судије зависи од тога да ли је приликом ранијег одлучивања судија заузео јасан став о кривици или није, што је предмет оцене у сваком конкретном случају.

Полазећи од наведеног, Врховни суд налази да сама чињеница да су судије Ђурђина Бјелобаба, Зоран Париповић и Здравка Писарић, који су учествовали у одлучивању по редовном правном леку поднетом против пресуде којом је окривљени оглашен кривим и осуђен, у ранијој фази поступка једном учествовале у доношењу одлуке о жалби изјављеној против решења о издвајању доказа из списка предмета, у ком одлучивању се нису упуштали у оцену довољности доказа нити су се бавили питањем кривице окривљеног, већ само законитошћу спорног доказа, не доводи у питање претпоставку непристрасности ових судија код мериторног одлучивања, конкретно код доношења побијане другостепене пресуде, због чега, по оцени овог суда, побијаном правноснажном пресудом није учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 4) ЗКП, како се то неосновано истиче захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног.

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА је у осталом делу, недозвољен.

Бранилац окривљеног у поднетом захтеву истиче и битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 11) ЗКП указујући да је изрека правноснажне пресуде неразумљива, као и битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП, наводећи да изрека пресуде у погледу времена извршења кривичног дела није у сагласности са образложењем у коме се наводи другачије време као време извршења кривичног дела. Поред наведеног бранилац окривљеног у преосталом делу се бави анализом изведених доказа на који начин суштински оспорава утврђено чињенично стање у правноснажним пресудама. Како наведене повреде не представљају законски разлог због којег је, у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП, дозвољено подношење захтева за заштиту законитости окривљеном и његовом браниоцу, то је у овом делу захтев браниоца окривљеног оцењен као недозвољен.

Са изнетих разлога, налазећи да побијаним пресудама није учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 4) ЗКП, на коју се неосновано указује захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног АА – адвоката Илије Гостовића, Врховни суд је, на основу члана 491. став 1. ЗКП, захтев у односу на ову повреду одбио као неоснован, док је у осталом делу, на основу члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП и члана 485. став 4. ЗКП, захтев одбацио као недозвољен и одлучио као у изреци пресуде.

Записничар-саветник
Весна Зарић,с.р.

Председник већа-судија
Милена Рашић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић